

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] nugældende Priskontrollov, Ændringer af en saadan Karakter, at Raadets Kompetence udvides, alt i Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg her har anført.

Jeg er imidlertid ikke enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at Priskontrolraadet ikke i det Omfang, det har haft Mulighed derfor, har gjort sin Pligt. Det ærede Medlem mener, at Priskontrolraadet har været for passivt. Denne Bemærkning fra det ærede Medlems Side forekommer mig ikke at være helt rigtig. Raadet har i hvert Fald været saa aktivt, at man fra en Række interesserede Sider inden for Købmandsstanden har protesteret imod Priskontrolraadets Aktivitet.

Jeg skal saaledes bl. a. anføre, at Centralorganisationen af Købmandsforeninger i Jylland afholdt et Møde den 14. i denne Maaned, hvor Formanden, Købmand Chr. H. Olesen, Aalborg, i skarpe Vendinger beklagede sig over Priskontrolraadets Optræden og bl. a. fremhævede, at Priskontrolraadet efter hans Opfattelse selv overtraadte Priskontrollovens § 8, der indledes med, at urimelige Avancer og Forretningsbetingelser er forbudt. De jyske Købmandsforeningers Formand hævdede, at Priskontrolraadet Gang paa Gang har overtraadt disse Bestemmelser ved at fastsætte Avance- og Forretningsbetingelser, der er oplagt urimelige, fordi Forretningsbetingelserne er saa ugunstige og Avancerne saa smaa for Købmændene, at man maa kalde dem urimelige.

Ogsaa fra anden Side inden for Handelen har man fremsat lignende Beklagelser, bl. a. i „Dansk Handelsblad“, i Reklameforeningen og andre Steder, og denne Kritik synes jo ikke at danne det rette Grundlag for Udtalelser om, at Priskontrolraadet har været for inaktivt. Det tror jeg heller ikke det har været. Jeg tror, at Priskontrolraadet har skredet ind over for urimelige Priser, hvor det med de Beføjelser, Raadet har haft, har været muligt, og jeg kan med Sikkerhed sige, at Raadet paa en Række Omraader har gjort en god og nyttig Gerning.

Imidlertid er jeg, som det fremgaar af hele min Redegørelse, klar over, at Rammerne maa udvides, og at Priskontrolraadet, hvis det virkelig skal kunne gribe ind over for urimelige Foreteelser paa alle Omraader, maa have en videregaaende Bemyndigelse end den, den nuværende Priskontrollov giver Mulighed for. Men, som jeg før har sagt, og som jeg gerne atter vil understrege, selv de skarpeste og skrappeste priskontrollerende Foranstaltninger kan ikke standse

en Prisstigning. Man kan ikke ved Kontrol af Priserne faa disse sat længere ned end til Dækning af Importprisen eller Produktionsomkostningerne plus Handelsomkostninger og en beskedne Avance. Længere naar man ikke, og skal man standse Prisstigningen, maa dette gøres paa en ganske anderledes effektiv Maade end gennem priskontrollerende Foranstaltninger. Der maa bl. a. Maksimalpriser til paa en Række Omraader, og det er disse Spørgsmaal, Regeringen for Tiden arbejder med. Jeg haaber paa et tilfredsstillende Resultat. Tiden vil vise, om mit Haab bliver opfyldt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er, som ventelig, utilfreds med mangt og meget, eller jeg kan vel snarere sige med alt og alle. Dette er ikke nogen Nyhed hverken for mig eller for Ministeriets øvrige Medlemmer; men jeg havde dog troet, at det ærede Medlem var bedre underrettet om de faktisk foreliggende Forhold, end Tilfældet synes at være.

Det ærede Medlem beklagede sig bl. a. over Margarine- og Smørordningen og siger, at Klagen ikke alene drejer sig om den Lovgivning, man har gennemført, men ogsaa om den Maade, hvorpaa man har administreret Loven, og han finder, at foreløbigt kan Toppunktet siges at være naaet ved Margarine- og Smørordningen og de stigende Fedtpriser. Herom siger det ærede Medlem — det staar i Folketingets Fortryk Sp. 518 —:

„Man gav generøst Befolkningen Ret til at købe Margarine og tog Retten tilbage 3 Dage efter paa et Tidspunkt, hvor man vidste, at de ubemidlede ikke havde benyttet deres Margarinekort.“

Det ærede Medlem maa vide — eller i hvert Fald burde vide —, at denne Paastand er positivt urigtig. Den Ret, man gav hele Befolkningen til at købe Margarine i November Maaned, tog man ikke tilbage tre Dage efter. Man har aldrig taget den tilbage og har heller ikke til Hensigt at tage den tilbage. Det, der fandt Sted, var, at Forholdene formede sig saaledes, at det blev nødvendigt faa Dage efter, at en for hele Befolkningen tilfredsstillende Margarineordning var gennemført, ogsaa at gennemføre en Smørrationeringsordning, men jeg ønsker at understrege, at Adgangen til at købe Margarine blev fuldt opretholdt ved Smørordningen, saaledes at Margarinemærkerne i Virkeligheden fremover skulde fungere som en Slags Rabatmærker. De blev ikke annulleret. At Smørordningen lagde Loft over enhver Persons Forbrug af Smør og Margarine, er en anden Sag, men denne anden Sag